

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Co/245/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212993
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kmeťová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212993.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, v mene ktorého pred súdom koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ proti žalovanému Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, č. k. 16C/153/2012-41 zo dňa 11. novembra 2014 v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, č. k. 16C/153/2012-41 zo dňa 11. novembra 2014 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením návrh žalobcu na prerušenie konania podľa §109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) OSP zamietol.

Žalobca podal návrh na prerušenie konania až do rozhodnutia Ústavného súdu SR o sťažnosti žalobcu podanej proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým neboli vylúčení z pojednávania a rozhodovania tejto veci sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota. Žalobca tvrdil, že v konaní o jeho sťažnosti sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Navrhol, aby súd konanie prerušil až do právoplatného rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, dôsledkom ktorej podľa žalobcu bude zrušenie rozhodnutia KS vo veci nevyhlásenia sudcu povereného pojednávaním veci.

Súd prvého stupňa žalobcov návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ÚS SR nepovažoval za dôvodný. Uviedol, že o námietke zaujatosti zákonného sudcu rozhodol KS Banská Bystrica postupom podľa § 16 ods. 1 OSP tak, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania v tejto veci nevyhlásil. O námietke zaujatosti žalobcu bolo rozhodnuté v súlade so zákonom, nie je preto daný dôvod na prerušenie konania. V odôvodnení tiež súd prvého stupňa uviedol, že subjektívny názor účastníka konania nezakladá dôvodnú obavu z nestranného a nezaujatého rozhodovania, ide tu o vyriešenie otázky procesného charakteru bez priameho dopadu na vecné posúdenie nároku žalobcu. Okresný súd preto návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie žalobca odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) OSP. Tvrdil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu veci, súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne vec právne posúdil a že konanie súdu prvého stupňa má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci. Poukazoval na to, že dôvod na prerušenie konania súdu preukázal, keď mu doručil návrh na zrušenie pojednávania spolu s ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Sudca OS má podľa neho pomer k veci, pričom už v žalobe žalobca oznámil súdu skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Názor krajského súdu, ktorý sudcu v tejto veci nevylúčil súd považuje za nesprávny, v rozpore s rozhodovacou praxou krajských súdov, ÚS SR aj Európskeho súdu pre ľudské práva, a preto podal ústavnú sťažnosť pre porušenie práva žalobcu na nestranný súd, výsledkom ktorého bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Podľa žalobcu nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej v nej konal a rozhodoval vylúčený sudca.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vec prejednal v zmysle § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP v senáte bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) Zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP), súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vychádza z riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu a súd prvého stupňa zistený skutkový stav správne právne posúdil, keď vydal napadnuté rozhodnutie.

Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvého stupňa v tom, že žalobca nepreukázal vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci prerušiť, a to či už podľa § 109 ods. 1 písm. b) alebo podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP.

Žalobca z návrhu tvrdil, že v tejto veci by nemali rozhodovať sudcovia okresného súdu, pretože práve pochybením sudcov tohto súdu došlo u žalobcu k majetkovej škode a nemajetkovej ujme, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom tohto súdu a ktorej ujmy sa žalobca v konaní domáha. O námietkach zaujatosti vznesených žalobcom v tejto veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený tak, že z pojednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil zákonného sudcu v tejto veci. Odvolací súd pritom vychádzal zo záveru, že z pojednávania a rozhodovania tejto veci je vylúčený iba ten sudca okresného súdu, ktorý konal v exekučnej veci, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený v tomto konaní. Ako to uviedol aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, subjektívny názor účastníka konania nezakladá bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z nestranného a nezaujatého rozhodovania súdu. Najvyšší súd SR už v iných veciach vyslovil názor, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca súdnictvo vykonáva (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010). Podľa názoru odvolacieho súdu nie je tu daný dôvod na prerušenie konania, pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať súd vyššieho stupňa na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie však ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv v takejto súvislosti (viď uznesenie Ústavného súdu SR skutkovo a právne totožnej veci, sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013, sp. zn. I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, kde ústavný súd sťažnosť žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci ÚS SR na prerokovanie a rozhodnutie).

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania v tejto veci a preto podľa § 219 ods. 1 OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.